

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Csupor József

Idő

"1930"

Személy

Szerző:

Cím:

Négy évtized a főváros
szolgálatában

Forrás:

Újság

Bp.

(Hely)

1930. IV. 13.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Négy évtized a főváros szolgálatában

A nyugalomba készülő Csupor József h. alpolgármester és Solty Lajos tanácsnok elmondják, hogyan haladtak előre pályájukon

Két fővárosi főtisztviselő nyugalombavonulásának híre röppent fel ezen a héten. A híradások szerint Solty Lajos középítési tanácsnok és Csupor József dr. h. alpolgármester jutottak el hosszú szolgálatuk után ahhoz az időponthoz, ahonnan a három és fél — négy — évtizedes munka végeztével a jól megérdemelt nyugalom integet. Solty tanácsnok *április 1-én* töltötte be fővárosi szolgálatának *negyvenedik esztendejét*, míg Csupor József h. alpolgármester *harmadik esztendeje szolgálja a fővárost*. Négy évtized egy helyen, egy kenyéradónál, negyven esztendő a hivatali íróasztal mellett nagy idő és éppen ilyen nagy a három és fél évtized is. Hogy mi minden történt ez alatt az idő alatt, arról beszéljenek maguk azok, akik ezt a hosszú időt fáradhatatlan munkával, tisztességgel leszolgálták.

CSUPOR JÓZSEF DR.

tanácsnok, h. alpolgármester

a következőkben mondotta el a három és fél évtized történetét, mindazokat a mozzanatokot, amelyek ez alatt az idő alatt életének, illetve városi működésének sorsát irányították. Az érdekes önvallomás itt következik:

— A főváros szolgálatába 1895 szeptember 20-án léptem és működésemet a közoktatási ügyosztályban kezdtem meg. A hivatali ranglétra fokain gyorsan haladtam előre, úgy hogy 1913 novemberében tizenhét évi közszolgálat után a köz-

gyűlés tanácsnokká választott s mint ilyen, a katonai ügyosztály vezetésére kaptam megbízást. A világháború kitörésekor se vége, se hossza nem volt a mozgósítással kapcsolatos polgári hatósági tennivalóknak. Még mindnyájan emlékezhetünk a tizennyolc-ötvenéves korunk népfelkelési bemutatói szemléire, a vég nélküli autósorozásokra, amelyeket a Vérmezőn tartottak, a ló- és kocsiosztályozásokra, a betegápolók kirendelésére, stb.

— Ezután a *közegészségi ügyosztályban* töltöttem el két évet és erre az időre esik a közkezdő gyógyszerüzemnek házikézelésbe vétele, a kötelező ravataltalozás intézményének életbe lépése, végül a temetkezéseknek községi kezelésbe vétele, amivel egy régóta vajdó kérdés oldódott meg közmegelegedéssre.

— Két év múlva a *pénzügyi osztály* vezetését vettem át, amelyet rövid megszokással közel *tizenegy éven át* megtartottam. Eleinte a világháború következtében napról-napra esőknél is csökkenő közjövödelmek pótlásáról kellett gondoskodni. Így születtek meg a vigalmi és pezsgőadóról, a telekértékadóról, a tűzoltási járulékról, a közlekedési és szállásadóról stb. szóló szabályrendeletek, amelyek nagyrésztben még ma is érvényben vannak.

Később a defláció és infláció eddig nem ismert problémái kerültek szőnyegre, a pénztelenség s az elértéktelenedés folyton fokozódó nehézségek dacára a külföldi hitelezők erősen szorították a fővárost szerződéses kötelezettségeinek

a teljesítésére. Így jöttek létre eleinte az ideiglenes jellegű *baseli egyezségek* s finalizálódott e kérdés 1925. évben az *ostendei egyezségben*, amely a főváros hitelét a külföldön egyszerre oly mértékben emelte, hogy midőn a következő évben a főváros egy *20 millió dolláros kölcsőnre* szűkebbkörű ajánlati tárgyalást hirdetett, husznál több amerikai, angol, holland, svájci stb. bankház jelentkezett s 92-es árfolyamon 6% mellett sikerült a fővárosnak 35 éves amortizációra oly amerikai kölcsönt szereznie, amellyel egyetlen európai város sem dicsekedhetik.

— Ez volt utolsó ténykedésem a pénzügyi osztályban, mert azután a *helyettes alpolgármesteri tennivalók végzésével* bízta meg, amit most is elhátok. Meg kell még említenem, hogy igen sok pénzügyi, közgazdasági és közigazgatási tanulmányom jelent meg.

— Működéseim elismerésül a kormányzó ur m. kir. *kormányfőtanácsossá* nevezett ki.

SOLTY LAJOS TANÁCSNOK

az alábbiakban emlékezett vissza a küzdelmes négy évtizedre:

— Tulajdonképpen *tanárnak* készültem, de professzoraim lebeszéltek róla és ezért *mérnök lettem*. A budapesti műegyetemet elvégezve mérnök akartam lenni, de *atyám tanácsára a főváros-hoz kerültem*. 1890-ben átszervezték a fővárosi mérnöki hivatalt, kiírták a pályázatot s megválasztottak segélydíjas (évi 500 forint) *mérnökgyakornokká*. Először a mérnöki hivatalban teljesítettem szolgálatot, rövid idő múlva a VI.—VII. kerületi mérnök mellé osztották be és innen vonultam be egyévi önkéntességi szolgálatra. Az ott elsajátított katonai fegyelem további polgári szolgálatom alatt is nagy hasznomra vált.

— *Az első évekbeli előléptetés miatt nem panaszkodhatom*, mert 1892 januárban harmadosztályú, 1894 januárban másodosztályú segédmérnök, ugyancsak 1894 júniusban *harmadosztályú mérnök* választottak meg. Itt megakadtam s közben 1907-ben *elsőosztályú mérnök* előléptetve, csak 1910-ben lettem főmérnök. 1911-ben

azinyomda 1927 — 1695

műszaki tanácsos, 1915-ben műszaki főtanácsos lettem. 1894-ben szervezték az új kerületi előjáróságokat, amikor is az V. kerületbe osztottak be mint kerületi mérnököt, ahol **Bódy Tivadar dr.**

ral együtt dolgozva, tőle, mint mesteremtől elajánítottam a közigazgatás rejtelmének megismerését. A kerületi előjáróságnál mindenféle műszaki munkakörrel kellett foglalkoznom, így az ut-és csatornafentartáson és építésen kívül magasépítéssel, gépészmérnöki munkákkal, tűzrendszertel stb. A kerületi előjárósági szolgálatom alatt szerzett tanulmányaimnak és tapasztalataimnak hasznát vettem akkor, amidőn 1912-ben a tanácsai műszaki ügyosztályok megszervezésekor a tanácsai II. ut-és csatornaépítési ügyosztályba kerültem, s itt az **utépítési osztály vezetője** lettem.

— **Megszerveztem ennek az osztálynak a működését, több külföldi tanulmányutam tapasztalatait értékesítve a fővárosi utépítkezéseknél. A kommun alatt betegabszágon voltam, amelynek leteltével szolgálatomat újból megkezdve a csatornázási osztály vezetésével bíztak meg.** Itt nagy rendet kellett teremteni, úgy a csatornaépítések rendszeresítésénél, mint a csatornák fentartásánál és tisztításánál. Elkészítettem a csatornák nyilvántartását, beleértve a magáncsatornákat is és megszerveztem a csatornák rendszeres tisztítását.

— **Közben megbízást kaptam tanácsnoki második helyetteségre.** Az első helyettes nyugdíjazása után én lettem az első helyettes és átvettem a kertészeti és közterülethasználati osztály vezetését. Ekkor már nagy részem volt az ügyosztály vezetésében, mert főnököm, Fock Ede tanácsnok egyéb ügyekkel volt elhalmazva. Később betegsége alatt teljesen én vezettem az ügyosztályt. Fock Ede halála után engem bízott meg a polgármester ur az **ügyosztály vezetésével** és azt rövid megszakiatással vezetem is tanácsnokká történt megválasztásomig és ezután is egy ideig.

— **Az a vágy, hogy tanácsnok legyek, akkor fűmádt bennem, amikor bekerültem a tanácsai műszaki ügyosztályba s azzal, hogy ez sikerült 1926 novemberében — midőn az összes tanácsnokok közül a legtöbb (összes) szavazatot kaptam — elértem életem célját, munkálkodásomnak**

gyűmödsét. Ez azonban akkor nem jelentette azt, hogy pihenni lehet, még csak nem is a babérokon, mert **ujabb, több és felelősségteljesebb munka lett a részem.** Ugy, amint eddigi hivatali szolgálatom alatt többször kellett munkakörömet megváltoztatni, most is fel kellett cserélnem régi munkahelyemet egy újjal, mert megbíztak a mai tanácsai II. középítési ügyosztály vezetésével.

— **Itt sok megkezdett dolgot kellett befejeznem.** Nem a legkisebb munka volt a Széchenyi-és a Gellért-fürdő építési ügye. Rendszerbe foglal-

tam az építkezések ügyét, különös figyelemmel arra, hogy a hitelfedezet dolgában ne legyen baj, s arra törekedtem, hogy a tervezéseket szabályszerű megbízás alapján az arra hivatott és nagyreoszt munkanélküli építésszek végezzék. A hosszú éveken át szünetelt iskolaépítkezések is az én vezetésem alatt indultak meg. Két nagy tervpályázatot készítettem el és folytattam le: az **autobuszgarázs és a szeretet-otthon építésére.** Most van folyamatban a harmadik és a legnagyobb, az **uj Rökus-kórház tervpályázata.** Legnehezebb szolgálatom mai ügyosztályomban volt, ahol az ügyosztály jó hírének visszaszerzésével, a dolgok elintézésének rendes mederbe terelésével kezdődött a feladatam, ami szerény véleményem szerint az ügyosztály alkalmazottainak, munkatársaimnak készséges iparkodásával és az építkezési albizottság tagjainak jóakaró támogatásával sikerült is.

— **Közben különféle egyéb megbízatásban és megiszteltetésben is részesültem.** Tagja lettem az állami kereskedelmi és ipari kikötőépítési végrehajtóbizottságnak, a fővárosi Közmunkák Tanácsának, az Országos Középítési Tanácsnak, az Állami Lakásépítési Állandó Bizottságnak, a Rockefeller-féle Ápoló- és Védőnőképző Intézet építési bizottságának, a margitszigeti fedettuszoda tervpályázati zsűrijének és építési bizottságának.

— **1930 április 1-én betöltöttem szolgálatom negyvenedik évét, megalósult a vágyam: elértem az elérhető legmagasabb állást, így lettem a közgyűlés tagja is.** Elmondhatom, hogy nem volt nehéz tanácsnoknak, illetve tisztviselőnek lenni, ha az embert kartársai és a bizottsági tagok részéről olyan bizalom, lehet mondani: szeretet segíti, amilyen nekem jutott, s amelyért életem végéig hálás leszek.